

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/89/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011144
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011144.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX. XXXXXXX XXXX v C. D., trvalé bydlisko E. C. XXX/XX, F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 30. apríla 2025, č. k. 2Nt/30/2025-24, na neverejnom zasadnutí konanom 17. júna 2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnuté uznesenie sa zrušuje a vec sa vracia súdu I. stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 30. apríla 2025, č. k. 2Nt/30/2025-24 (ďalej len napadnuté uznesenie), podľa § 74 ods. 6 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) na upustenie od výkonu ochranného ambulantného protitoxikomanického liečenia (ďalej len ochranného liečenia) uloženého rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 16. septembra 2020, sp. zn. 6Tk/1/2020.

2. Okresný súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že ochranné ambulantné protitoxikomanické ochranné liečenie odsúdenému neuložila znalkyňa, ale súd na podklade záverov znaleckého posudku a zistených skutkových okolností. U odsúdeného bola skonštatovaná závislosť od omamnej látky. Trestnej činnosti sa odsúdený dopustil aj v súvislosti s užívaním omamnej látky. Počas výkonu trestu odňatia slobody je odsúdený v tzv. chránenom prostredí a vynútené abstinuje. Účelom uloženého ochranného liečenia však nie je zabezpečiť abstinenciu odsúdeného v chránenom prostredí, ale po vrátení sa do spoločnosti po prepustení po výkone trestu odňatia slobody, prípadne po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Vynútená abstinencia v priestoroch ústavu na výkon trestu odňatia slobody nepredstavuje zmenu vo vzťahu k znalkyňou identifikovanej závislosti odsúdeného, ktorá by mala za následok zánik okolností, pre ktoré bolo odsúdenému ochranné liečenie uložené. Počas výkonu trestu odňatia slobody odsúdený v podstate nie je vystavený záťažovým situáciám, ktoré by mohli preukázať, či by odsúdený bol schopný viesť život bez užívania omamnej látky. V podanom návrhu odsúdený ani takéto skutočnosti neprezentuje, návrh odôvodňuje predovšetkým výpoveďou znalkyne na hlavnom pojednávaní, ktorá len potvrdila závery v ňou vyhotovenom znaleckom posudku, plynutím času počas výkonu trestu odňatia slobody, že prednosť pri nástupe na výkon ochranného liečenia majú odsúdení s ochrannými liečeniami ústavnou formou a pri predpokladom konci výkonu trestu v roku 2029 môže výkon ochranného liečenia očakávať pred koncom výkonu trestu odňatia slobody. Žiadna zo skutočností uvádzaných odsúdeným v jeho návrhu nemá relevanciu z pohľadu § 74 ods. 6 Tr. zák. Toto ustanovenie umožňuje upustenie od výkonu ochranného liečenia pred začatím jeho výkonu, ak zaniknú okolnosti, pre ktoré bolo ochranné liečenie uložené. V danom prípade súd nezistil, že by došlo k zániku okolností, pre ktoré bolo odsúdenému uložené ochranné liečenie.

3. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v zákonnej lehote sťažnosť a uviedol, že bude už 6 rokov, čo je vo výkone trestu, kde chytil maximálny odpor k užívaniu drog (marihuany), ku ktorému sa nikdy nevráti.

Myslí si, že má aj veľkú šancu byť podmiennečne prepustený a toto liečenie to môže skomplikovať. Nemá šancu absolvovať ambulantnú liečbu kvôli poradovníku a prednosti liečenia ústavnou formou.

4. Prokurátor sa k písomne zdôvodnenej sťažnosti odsúdeného ku dňu konania neverejného zasadnutia nevyjadril.

5. Spisový materiál bol riadne predložený krajskému súdu na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného 28. mája 2025.

6. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.), pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

7. Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

8. Ako prvé je potrebné okresnému súdu vytknúť, že si nevyžiadal z ústavu, v ktorom odsúdený trest odňatia slobody vykonáva, správu, či odsúdený nezačal počas výkonu trestu odňatia slobody nariadené ochranné liečenie vykonávať a uspokojil sa len s tvrdením odsúdeného, čo nemožno považovať za dostatočné.

9. Pokiaľ ide o chyby konania, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol vo veci predčasne, nakoľko skutkový stav nemal riadne zistený, čo nepriamo vytyka aj odsúdený v podanej sťažnosti (keď upozorňuje na plynutie času).

10. Konkrétne okresný súd pochybil v tom, keď o návrhu odsúdeného rozhodol bez znalosti, či odsúdený začal vykonávať ochranné liečenie (ako už bolo vyššie konštatované) a opierajúc sa len o odôvodnenie rozsudku, ktorým bolo odsúdenému B. uložené ochranné liečenie.

11. Chybou rozhodnutia potom bolo aj to, že v jeho odôvodnení okresný súd nedal žiadnu odpoveď na otázku, prečo nepovažoval vôbec za potrebné pribrať do konania znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, keďže na posúdenie otázok relevantných pre rozhodnutie v danej veci boli odborné znalosti potrebné. Totižto podkladom pre rozhodnutie súdu o upustení od výkonu ochranného liečenia musia byť odborné lekárske znalosti vo forme znaleckého posudku (odborného vyjadrenia). Nedostatok tejto relevantnej argumentácie činí napadnuté uznesenie v danej časti nepreskúmateľným.

12. Na základe dôvodov prezentovaných vyššie v texte krajský súd sťažnosti odsúdeného vyhovel, postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil, aby o nej znovu konal a rozhodol.

13. Úlohou okresného súdu po vrátení veci bude najskôr ustáliť, či odsúdený začal s výkonom ochranného liečenia a následne bude potrebné skúmať na podklade odborných znalostí (nie na základe znaleckého posudku, ktorý nie je vôbec aktuálny, citujúc jeho závery v odôvodnení napadnutého uznesenia), či je možné u odsúdeného B. upustiť od výkonu ochranného liečenia.

14. Až na základe takto doplneného dokazovania, po zhodnotení všetkých relevantných skutočností, ktoré z neho vyplynú, okresný súd opätovne rozhodne o predmete konania a svoje uznesenie riadne odôvodní spôsobom, ktorým dá stranám komplexné odpovede na všetky kľúčové otázky.

15. Na záver krajský súd odsúdenému pripomína, že upustiť od výkonu ochranného liečenia len z dôvodu, že jeho žiadosť (podľa názoru odsúdeného) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody môže byť neúspešná, by bolo v rozpore so zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.